

جهاد از ایمان به مسیح عیسی

^۱ بنابراین چونکه ما نیز چنین آبر شاهدان را گردآگرد خود داریم، هر بار گران و گناهی را که ما را سخت می‌بیچد، دور بکنیم و با صبر در آن میدان که پیش روی ما مقرّر شده است بدوم،^۲ و به سوی پیشوا و کامل‌کننده ایمان، یعنی عیسی، نگران باشیم که بهجهت آن خوشی که پیش او موضوع بود، بی‌حرمتی را ناجیز شمرده، متحمل صلیب گردید و به دست راست تخت خدا نشسته است.^۳ پس تفکر کنید در او که متحمل چنین مخالفتی بود که از گناهکاران به او پدید آمد، مبادا در جانهای خود ضعف کرده، خسته شوبد.

^۴ هنوز در جهاد با گناه تا به حد خون مقاومت نکرده‌اید، و نصیحتی را فراموش نموده‌اید که با شما چون با پسران مکالمه می‌کند که: ای پسر، من تأدیب خداوند را خوار مشمار و وقتی که از او سرزنش یابی، خسته‌خاطر مشو.^۵ زیرا هر که را خداوند دوست می‌دارد، توبیخ می‌فرماید و هر فرزند مقبول خود را به تازیانه می‌زند.^۶ اگر متّحمل تأدیب شوبد، خدا با شما مثل با پسران رفتار می‌نماید. زیرا کدام پسر است که پدرش او را تأدیب نکند؟^۷ کن اگر بی‌تأدیب می‌باشد، که همه از آن بهره یافتد، پس شما حرامزادگانید نه پسران.^۸ و دیگر پدران جسم خود را وقتی داشتیم که ما را تأدیب می‌نمودند و ایشان را احترام می‌نمودیم، آیا از طریق اولی پدر روح‌ها را اطاعت نکنیم تا زنده شویم؟^۹ زیرا که ایشان اندک زمانی، موافق صواب دید خود ما را تأدیب کردند، لکن او بهجهت فایده تا شریک قدوسیت او گردید.^{۱۰} لکن هر تأدیب در حال، نه از خوشیها بلکه از دردها می‌نماید، اما در آخر میوه عدالت سلامتی را برای آنانی که از آن ریاضت یافته‌اند بار می‌آورد.

اعمال عدالت و تقدس

^{۱۱} لهذا دستهای افتاده و زانوهای سست شده را استوار نمایید،^{۱۲} و برای پایهای خود راههای راست بسازید تا کسی که لنگ باشد، از طریق منحرف نشود، بلکه شفا یابد.^{۱۳} و در پی سلامتی با همه بکوشید و تقدّسی که بغیر از آن هیچ کس خداوند را نخواهد دید.^{۱۴} و متّضد باشید مبادا کسی از فیض خدا محروم شود و ریشه مرارت نمّو کرده، اضطراب بار آورد و جمعی از آن آلوده گردند.^{۱۵} مبادا شخصی زانی یا بی‌مبالغ پیدا

جهاد الایمان فی المیسیح یسوع

^{۱۶} لِذَلِكَ تَحْنُ أَيْضًا، إِذَا سَخَاتُهُ مِنَ الشَّهُودِ مِقْدَارٌ هَذِهِ مُجِيئَةٌ إِلَيْهَا لِتُطْلَعَ كُلَّ ثُقلٍ وَالْحَاطِئَةَ الْمُجِيئَةَ إِلَيْهَا أَمَّا تَأَطَرِينَ إِلَى رَئِيسِ الْإِيمَانِ وَمُكَمِّلِهِ، يَسُوعَ، الَّذِي مِنْ أَجْلِ السُّرُورِ الْمَوْضُوعِ أَمَّا مَهْمَةُ احْتَمَلَ الصَّلِيلَ مُسْهِبِنَا بِالْخَرْيِ، فَجَلَسَ فِي يَمِينِ عَرْشِ اللَّهِ.^{۱۷} فَتَقَرَّرُوا فِي الَّذِي احْتَمَلَ مِنَ الْحُطَّاطَةِ مُفَاؤَمَةً لِتَقْسِيمِهِ مِثْلَ هَذِهِ لِتَلَاقِهِمْ وَتَحْوِرُوا فِي نُفُوسِكُمْ.

^{۱۸} لَمْ تُقاوِمُوا بَعْدَ حَتَّى الدَّمْ مُجَاهِدِينَ صِدَّ الْحَاطِئَةِ، وَقَدْ تَبَسِّمُ الْوَعْظَ الَّذِي يُخَاطِبُكُمْ كَبِيرًا: "إِنَّ الَّذِي يُحِبُّ إِلَيْهِ يُؤْدِيْهُ وَيَحْلِدُ كُلَّ أَيْنَ يَقْبِلُهُ." لَأَنَّ كُلَّمُ تَحْمِلُونَ التَّأَدِيبَ يُعَامِلُكُمْ إِلَهُ الْكَلْبَيْنِ، فَإِنَّ أَيْنَ لَا يُؤْدِيْهُ أُبُوهُ؟^{۱۹} وَلَكِنَّ إِنَّ كُلَّمُ تَلَاقَهُمْ بِالْأَدَبِ قَدْ صَارَ الْجَمِيعُ شُرَكَاءَ فِيهِ، فَإِنَّمَا تُغُولُ لَا يَبُونُ. نَمَّ قَدْ كَانَ لَنَا أَبَاءُ أَجْسَادِنَا مُؤَبِّسِينَ وَكُلَّا نَهَاهُمْ، أَفَلَا تُحْصِنُ بِالْأَوَّلِيَّ حِدَّةً لِأَلَيْهِ الْأَرْوَاحِ فَعَجِّلْهُ؟ لَأَنَّ أَوْلَادَ أَذْبَوْنَا أَيَّامًا قَلِيلَةً حَسِبَتْ اسْتِخْسَانَهُمْ، وَأَمَّا هُدَى فَلِأَجْلِ الْمَنْفَعَةِ لِكَيْ تَسْتَرِكَ فِي قَدَاسَتِهِ. وَلَكِنَّ كُلَّ تَأَدِيبٍ فِي الْحَاضِرِ لَا يُرِي أَلَّهَ لِلْفَرَّاجَ بِلِلْحَرَنِ، وَأَمَّا أَخِيرًا فَيُعَطِّي الَّذِينَ يَتَدَرَّبُونَ بِهِ تَمَرِّ بِلِلْسَّلَامِ.

اعمال البر والقداسة بواسطه الإيمان

^{۲۰} لِذَلِكَ قَوْمُوا إِلَيْأَدِي الْمُسْتَرْخِيَّةِ وَالرَّكَبَ الْمُخَلَّعَةِ^{۲۱} وَاصْنَعُوا لِأَرْجُلِكُمْ مَسَالِكَ مُسْتَقِيمَةً لِكَيْ لَا يَعْتَسِفَ الْأَعْرَجُ بِلْ بِالْحَرَيِّ يُسْقَى. إِنْبَعُوا السَّلَامَ مَعَ الْجَمِيعِ وَالْقَدَاسَةِ الَّتِي يَدُونُهَا لَنْ يَرَى أَكْدُ الْرَّبِّ، مُلَاحِظِينَ لِتَلَالَ يَخِبَ أَكْدُ مِنْ نِعْمَةِ اللَّهِ، لِتَلَالَ يَطْلُعَ أَصْلُ مَرَاثِرَةَ وَيَصْنَعَ اِنْزَعَاجًا فَيَسْجُسَ بِهِ كَثِيرُونَ، لِتَلَالَ يَكُونَ أَكْدُ رَانِيَا أَوْ مُسْتَبِّحًا كَعِيْسُو الَّذِي لِأَجْلِ أَكْلَةَ وَاحِدَةَ بَاعَ بَكُورَتِهِ.^{۲۲} فَإِنَّكُمْ تَعْلَمُونَ أَلَّهَ أَيْضًا بَعْدَ ذَلِكَ، لَمَّا أَرَادَ أَنْ يَرِثَ الْبَرَكَةَ رُفِضَ، إِذَا لَمْ يَجِدْ لِلْتَّوْتَةِ مَكَانًا مَعَ أَلَّهِ طَلَبَهَا بِدُمُوعٍ.

^{۲۳} لَكُمْ لَمْ تَأْنُوا إِلَى جَبَلِ مَلْمُوسِ مُصْطَرِمِ بِالنَّارِ، وَإِلَى صَبَابِ وَظَلَامِ وَرُوْبَقَةِ، وَهُنَّا فِي بُوقٍ وَصَوْتٍ كَلْمَاتِ، اسْتَعْنُقُ الَّذِينَ سَمِعُوهُ مِنْ أَنْ تُزَرَّادَ لَهُمْ كَلْمَةً لَأَنَّهُمْ لَمْ يَحْتَمِلُوا مَا أَمْرَاهُ: "وَإِنْ مَسَّ الْجَبَلَ بَهِيمَةً رُزْجُمُ أَوْ تُرْمِيَ بِسَهْمِهِ".^{۲۴} وَكَانَ الْمُنْظَرُ هَكَذَا مُخِيفًا حَتَّى قَالَ مُوسَى: "أَنَا مُرْتَعِبٌ وَمُرْتَعِدٌ".^{۲۵} بِلْ قَدْ أَتَيْنَمْ إِلَى جَبَلِ

شود، مانند عیسو که برای طعامی نخست زادگی خود را بفروخت.¹⁷ زیرا می‌دانید که بعد از آن نیز وقتی که خواست وارت برکت شود مردود گردد، زیرا که جای توبه پیدا ننمود، با آنکه با اشکها در جستجوی آن بکوشید.

¹⁸ زیرا تقرّب نجسته‌اید به کوهی که می‌توان لمس کرد و به آتش افروخته و نه به تاریکی و ظلمت و باد سخت،¹⁹ و نه به آواز کرّنا و صدای کلامی که شنوندگان، التماس کردنده که آن کلام، دیگر بدیشان گفته نشود.²⁰ زیرا که متحمل آن قدغن نتوانستند شد که اگر حیوانی نیز کوه را لمس کند، سندگسار یا به نیزه زده شود.²¹ و آن رؤیت به حدّی ترسناک بود که موسی گفت: بغايت ترسان و لرزانم.²² بلکه تقرّب نجسته‌اید به جبل صهبون و شهر خدای حی، یعنی اورشلیم سماوی، و به جنود بی‌شماره از محفل فرشتگان،²³ و کلیساي نخست زادگانی که در آسمان مکتوبند و به خدای داور جمیع و به ارواح عادلان مُکَمَّل و به عیسی متواتِ عهد جدید و به خون پاشیده شده که متكلّم است به معنی نیکوتراز خون هایل.

²⁵ زنهر از آنکه سخن می‌گوید رو مگردانید، زیرا اگر آنانی که از آنکه بر زمین سخن گفت رو گردانیدند، نجات نیافتدند، پس ما چگونه نجات خواهیم یافت اگر از او که از آسمان سخن می‌گوید رو گردانیم؟²⁶ که آواز او در آن وقت زمین را جنبانید، لکن آن وعده داده است: که یک مرتبه دیگر نه فقط زمین بلکه آسمان را نیز خواهم جنبانید.²⁷ و این قول او یک مرتبه دیگر اشاره است از تبدیل چیزهایی که جنبانیده می‌شود، مثل آنهایی که ساخته شد، تا آنهایی که جنبانیده نمی‌شود باقی ماند.²⁸ پس چون ملکوتی را که نمی‌توان جنبانید می‌یابیم، شکر بحا بیاوریم تا به خشوع و تقوا خدا را عبادت پسندیده نماییم. زیرا خدای ما آتش فروبرنده است.

صَهْبُونَ وَإِلَى مَدِينَةِ اللَّهِ الْحَيِّ، أُورْشَلِيمَ السَّمَاوَيَّةِ،²³ وَإِلَى رَبِوَاتٍ هُمْ مَحْفِلٌ مَلَائِكَةً، وَكَيْسَةً أَبْكَارَ مَكْتُوبِينَ فِي السَّقَاوَاتِ، وَإِلَى اللَّهِ دَيَانِ الْحَمِيمِ، وَإِلَى أَرْوَاحِ أَبْرَارِ مُكَمَّلِينَ، وَإِلَى وَسِيطِ الْعَهْدِ الْجَدِيدِ، يَسْوَعُ، وَإِلَى دَمِ رَشٍّ يَتَكَلَّمُ أَعْصَلُ مِنْ هَابِيلَ.²⁵

أَنْطُرُوا أَنْ لَا يَسْتَغْفُوا مِنَ الْمُتَكَلَّمِ، لَهُ إِنْ كَانَ أُولَئِنَّكَ لَمْ يَنْجُوا إِذَا سَتَغْفُوا مِنَ الْمُتَكَلَّمِ عَلَى الْأَرْضِ، قَبْلًا وَالْأَوَّلَيِّ حِدَّاً لَا تَنْجُوا تَحْنُنَ الْمُرْتَدِينَ عَنِ الدِّيَنِ مِنَ السَّمَاءِ، الَّذِي صَوْهُهُ رَغْرَعَ الْأَرْضِ حِينَدِيَّ وَأَمَّا الآنَ فَقَدْ وَعَدَ قَائِلًا: "إِنِّي مَرَّةً أَيْضًا أَرْلِزُ لَا الْأَرْضَ فَقَطْ بَلِ السَّمَاءَ أَيْضًا".²⁷ فَقَوْلُهُ مَرَّةً أَيْضًا يَذُلُّ عَلَى تَغْيِيرِ الْأَشْيَاءِ الْمُتَرَعِّزَةِ كَمَصْنُوعَةِ لِكَيْ تَبْقَى الْتِي لَا تَرَعِزُ²⁸ لِذَلِكَ، وَتَحْنُنَ قَابِلُونَ مَلْكُوتًا لَا يَتَرَعَزُ، لِيَكُنْ عِنْدَنَا سُكْرٌ يَهْ تَحْدُمُ اللَّهَ جَذَمَةً مَرْضِيَّةً يَحْسُوْعِ وَتَنْهُوي، لَأَنَّ إِلَهَنَا تَأْرِ أَكْلَهُ.²⁹